

สรุปผลการวิจัย, อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี" นั้น ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่สำคัญดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการอ่าน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
2. ประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายแตกต่างกัน

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2528 จำนวน 377 คน แยกเป็นนักเรียนหญิง 196 คน นักเรียนชาย 181 คน สุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นตอน (Multistage Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบประสิทธิภาพการอ่าน ประกอบด้วย เนื้อเรื่องที่ให้อ่านจำนวน 3 เรื่อง รวม 2236 หน่วยคำ และคำถามวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องละ 7 ข้อ รวม 21 ข้อ แบบทดสอบนี้ใช้วัดความสามารถ 2 ด้านคือ อัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านซึ่งนำมาใช้คำนวณหาประสิทธิภาพการอ่าน ความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ 0.7012

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทดสอบประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียน จับเวลาการอ่านเนื้อเรื่องแต่ละเรื่องแล้วให้นักเรียนตอบคำถามวัดความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านจนครบทั้ง 3 เรื่อง นำเวลาในการอ่านเรื่องทั้ง 3 เรื่องมารวมกันแล้วคำนวณเป็นอัตราเร็วในการอ่าน คำนวณความเข้าใจในการอ่านออกมาเป็นร้อยละ นำอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนมาคำนวณเป็นประสิทธิภาพในการอ่าน
2. ขอคัดลอกคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ซึ่งเป็นผลการทดสอบปลายปี ปีการศึกษา 2528 จากโรงเรียนของตัวอย่างประชากร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และประสิทธิภาพในการอ่าน
2. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนแบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
3. เปรียบเทียบประสิทธิภาพการอ่านระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย โดยการทดสอบค่าซี (z-test)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปราบกฏผลการวิจัยดังนี้

1. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเฉลี่ย คือ 183 หน่วยคำต่อนาที พิสัยอยู่ระหว่าง 80-438 หน่วยคำต่อนาที
2. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนหญิงโดยเฉลี่ย คือ 193 หน่วยคำต่อนาที พิสัยอยู่ระหว่าง 102-425 หน่วยคำต่อนาที
3. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายโดยเฉลี่ย คือ 172 หน่วยคำต่อนาที พิสัยอยู่ระหว่าง 80-438 หน่วยคำต่อนาที
4. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเฉลี่ย คือ ร้อยละ 56 พิสัยอยู่ระหว่างร้อยละ 24-86
5. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหญิงโดยเฉลี่ย คือ ร้อยละ 57 พิสัยอยู่ระหว่างร้อยละ 24-86
6. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายโดยเฉลี่ย คือ ร้อยละ 56 พิสัยอยู่ระหว่าง ร้อยละ 24-86
7. ประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเฉลี่ย คือ 103 หน่วยคำต่อนาที พิสัยอยู่ระหว่าง 25-306 หน่วยคำต่อนาที
8. ประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนหญิงโดยเฉลี่ย คือ 110 หน่วยคำต่อนาที พิสัยอยู่ระหว่าง 26-296 หน่วยคำต่อนาที
9. ประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนชายโดยเฉลี่ย คือ 96 หน่วยคำต่อนาที พิสัยอยู่ระหว่าง 25-306 หน่วยคำต่อนาที
10. อัตราเร็วในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.3151
11. ความเข้าใจในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.4740
12. ประสิทธิภาพการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.5127

13. อัตราเร็วในการอ่านระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่า $z = 3.5575$

14. ความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่แตกต่างกัน

15. ประสิทธิภาพการอ่านระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า $z = 3.1514$

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 183 หน่วยคำต่อนาที ความเข้าใจในการอ่านร้อยละ 56 และประสิทธิภาพการอ่านเฉลี่ย 103 หน่วยคำต่อนาที เมื่อพิจารณาเฉพาะอัตราเร็วในการอ่านโดยเปรียบเทียบ กับเกณฑ์ที่กล่าวไว้ในคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่า อัตราการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะอ่านได้ประมาณ 120-150 หน่วยคำต่อนาที (กระทรวง-ศึกษาธิการ 2526 ก:47) จะเห็นว่าอัตราเร็วในการอ่านจากการศึกษาครั้งนี้สูงกว่าที่กำหนดไว้มาก และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ผ่านมา กล่าวคือ พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีอัตราเร็วในการอ่าน 153 หน่วยคำต่อนาที (แสง ผลฉาย 2505:90) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอัตราเร็วในการอ่าน 193 หน่วยคำต่อนาที (จินตนา แต่งเทียน 2505:59-61) และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีอัตราเร็วในการอ่าน 156.9867 หน่วยคำต่อนาที (จินตนา พวงจันทร์แดง 2524:55-56) จะเห็นได้ว่า ผลจากการศึกษาครั้งนี้ อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับที่น่าพอใจ แม้ว่าจะต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของในต่างประเทศ กล่าวคือ อัตราเร็วในการอ่านในใจของนักเรียนระดับ 6 ในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่ากับ 210 หน่วยคำต่อนาที (Durrell 1956:174 อ้างถึงใน อุทัย และ วรณพร ภิรมย์รัตน์ 2526:33) ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะโครงสร้างทางภาษาที่แตกต่างกัน ทำให้มาตรฐานของอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนในประเทศไทยไม่ตรงกับของต่างประเทศ อีกประการหนึ่งอัตราเร็วในการอ่านย่อมขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเรื่องที่อ่าน และชนิดของเรื่องที่อ่าน เมื่อเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน ผู้อ่านก็ต้องใช้อัตราเร็วในการอ่านที่แตกต่างกันไป (วาสนา เกตุภาค 2521:52) ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า มีนักเรียนส่วนหนึ่งอ่านโดยออกเสียงพิมพ์หรือส่ายหน้า

ตามตัวอักษรที่อ่าน หรือใช้นิ้วชี้ตัวอักษร ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ อัมพร สุขเกษม (2520:14-16) และ วาสนา เกตุภาค (2521:52) กล่าวว่า เป็นสาเหตุที่ทำให้อ่านได้ช้า ซึ่งถ้าหากครูได้พยายามช่วยเหลือแก้ไขเด็กที่มีปัญหาเหล่านี้อย่างถูกวิธีแล้ว คาดว่าจะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเร็ว โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นได้

สำหรับในด้านความเข้าใจในการอ่านที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 56 ซึ่งเกินกว่าครึ่งเพียงเล็กน้อย นับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ผ่านมา กล่าวคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 74.07 (แสง พงษ์ฉาย 2505:90) เฉลี่ยร้อยละ 67 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 (จินตนา แดงเที่ยง 2505:59-61) และร้อยละ 80.21 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (จินตนา พวงจันทร์แดง 2524:55-56) ซึ่งการที่ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำนั้น อาจเนื่องมาจากการทดสอบที่ให้นักเรียนอ่านเพียงเที่ยวเดียว และมีการจับเวลาในการอ่านของแต่ละคนด้วย ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวลและขาดสมาธิในการจับใจความ นอกจากนี้คำถามที่ถามนั้นเป็นคำถามที่วัดความเข้าใจ ประกอบด้วย การแปลความ ตีความ และขยายความ ซึ่งเป็นสมรรถภาพสมองที่สูงขึ้นมาจากชั้นความรู้ ความจำที่นักเรียนเคยชินกับการทดสอบโดยทั่วไป จึงทำให้นักเรียนตอบได้ไม่ดี

ส่วนประสิทธิภาพการอ่านที่พบว่า นักเรียนมีประสิทธิภาพการอ่านเฉลี่ย 103 หน่วยคำต่อนาทีนั้น ยังไม่พบว่าได้มีการศึกษาและกำหนดเป็นมาตรฐานไว้ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประสิทธิภาพการอ่านคำนวณมาจากอัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน เมื่อความเข้าใจในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ย่อมมีผลทำให้ประสิทธิภาพการอ่านจากการศึกษาครั้งนี้อยู่ในเกณฑ์ต่ำด้วย

อนึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ช่วงพิสัยของอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และประสิทธิภาพการอ่านมีความกว้างมาก นั่นคือ มีความแตกต่างมากระหว่างเด็กที่มีความสามารถสูง กับเด็กที่มีความสามารถต่ำ แม้ว่าเด็กเหล่านี้อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน ซึ่งควรจะมีความสามารถที่ใกล้เคียงกันก็ตาม ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความแตกต่างกันของระดับสติปัญญา การขาดเรียนเป็นประจำของนักเรียนบางคน นอกจากนี้ภูมิหลังของนักเรียนแต่ละคนก็มีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็ก

มากด้วย เช่น สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สัญชาติและเชื้อชาติของบิดามารดา และเวลาพิเศษในการอ่านหนังสือที่บ้าน เป็นต้น ฉะนั้นความร่วมมือกันระหว่างบ้านและโรงเรียนในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กมีประสิทธิผลการอ่านที่สูงขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง

2. เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.5127 และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.3151 และ 0.4740 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยนี้ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โนเอท และคนอื่น ๆ (Noeth and others 1974:213-215) ที่พบว่า การอ่านเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีตัวหนึ่ง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ สมพิศ ชิงชมแก้ว (2515:77) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการอ่านสูงกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ (2524:174-175) ที่พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากความแตกต่างของขนาดตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูล

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีประสิทธิภาพในการอ่านสูงมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงตามไปด้วย ทั้งนี้เพราะการที่จะอ่านหนังสือได้เร็วขึ้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ ความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างของประโยค และความสามารถในการเคลื่อนสายตา (จินตนา พวงจันทร์แดง 2524:55-56) และเนื่องจากความรู้ความเข้าใจในคำศัพท์และโครงสร้างของประโยคเป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนวิชาภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ ถ้านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจศัพท์และโครงสร้างของประโยคดีเพียงใด ย่อมสามารถเรียนวิชาภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้นเพียงนั้น นอกจากนี้ผู้ที่เคลื่อนสายตาได้เร็วจะสามารถอ่านได้เร็วกว่าผู้ที่เคลื่อนสายตาช้า ในเวลาที่เท่ากันผู้ที่เคลื่อนสายตาได้เร็วจะสามารถอ่านได้มากกว่า เป็นโอกาสที่จะศึกษาค้นคว้าความรู้ได้มากกว่า

สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านนั้น ชวาล แพร์ตกุล (2506: 227-246) กล่าวว่า ความเข้าใจแสดงออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ การแปลความ การตีความ และการขยายความนั้น เป็นพื้นฐานของสมรรถภาพสมองขั้นสูงขั้นอื่นที่ต้องใช้ วิจารณ์ในการตัดสินใจ อันได้แก่ ความสามารถขั้นการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เมื่อนักเรียนมีสมรรถภาพสมองขั้นสูงขึ้นไปกว่าสมรรถภาพขั้นต้น คือ ความรู้ความจำแล้วย่อมทำให้การเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ผลดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิชาภาษาไทย ที่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งหมายถึง สามารถจับใจความได้ครบถ้วน ทั้งยังแยกแยะได้ว่า ใจความใดเป็นใจความสำคัญ ใจความใดเป็นใจความรอง นอกจากนี้ยังสามารถเข้าใจและเข้าถึงความตั้งใจ อารมณ์ และทัศนคติของผู้เขียน ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือได้อย่างลึกซึ้ง

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนจึงควรหาแนวทางหรือวิธีการพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียน ซึ่งมีองค์ประกอบ 2 ด้านได้แก่ อัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านให้พัฒนาควบคู่กันไป ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ อุบล เรียงสุวรรณ (2509:31) ที่ว่า "ผู้ที่มีประสิทธิภาพการอ่านสูง จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย"

3. เมื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการอ่านระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีประสิทธิภาพการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย การศึกษาครั้งนี้ได้ผลตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปราณี สุทธิพงศ์ (2511:68-76) ที่พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถทางภาษาสูงกว่านักเรียนชาย และ อ่ำพล โอง์เกลือบ (2515:149) ที่พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นช่วงระยะที่เพศหญิงมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ สูงกว่าเพศชาย เช่น พัฒนาการทางกาย และพัฒนาการทางสมองด้านภาษา (ปราณี สุทธิพงศ์ 2511:68-76)

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเฉพาะอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านแล้วจะพบว่า เพศหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านสูงกว่าเพศชาย แต่ไม่พบความแตกต่างในด้านความเข้าใจ การที่เพศหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านสูงกว่าเพศชายน่าจะเนื่องมา

จากในวัยนี้เพศหญิงมีพัฒนาการทางกายเร็วกว่าเพศชาย จึงสามารถวาดส่ายตาได้เร็วกว่า ซึ่งทำให้อ่านได้เร็ว แต่ในด้านความเข้าใจที่ไม่แตกต่างกันนั้น คงเนื่องมาจากคำถามที่ใช้ทดสอบนั้นเป็นคำถามชนิดถามความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ด้านแปลความ ตีความ และขยายความ เป็นคำถามที่นักเรียนยังไม่เคยชิน เนื่องจากในการเรียนของนักเรียนมักจะพบแต่คำถามประเภทความรู้ความจำ เมื่อมาพบคำถามที่ต้องใช้สมรรถภาพสมองสูงขึ้นจึงตอบได้ไม่ดี จึงทำให้มองเห็นความแตกต่างระหว่างเพศไม่เด่นชัด ถ้าหากว่าในการเรียนการสอนครูได้พยายามตั้งคำถามประเภทความเข้าใจให้เด็กได้ทดสอบอยู่เสมอแล้ว ผู้วิจัยมีความคิดว่ามีแนวโน้มที่นักเรียนหญิงจะมีความเข้าใจสูงกว่านักเรียนชายอยู่มาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการจัดการเรียนการสอน

1. สถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตครู และการจัดฝึกอบรมครู ควรตระหนักถึงความสำคัญของประสิทธิภาพการอ่าน โดยพยายามพัฒนาให้ครูเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพการอ่านสูงและเล็งเห็นคุณค่าในการส่งเสริมให้นักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบมีประสิทธิภาพในการอ่านสูง
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรรีให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของการอ่านหนังสือของนักเรียน โดยการจัดห้องสมุดและหาหนังสือประเภทต่าง ๆ ให้เพียงพอกับความต้องการของเด็ก พร้อมทั้งสนับสนุนโครงการภายในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการพัฒนาการอ่าน
3. ครูผู้สอนควรรหาและใช้วิธีการต่าง ๆ ในอันที่จะช่วยพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านให้แก่เด็กเสริมจากกิจกรรมการสอนอ่านที่เสนอไว้ในคู่มือครู เช่น ใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว หรือจัดหาหนังสือประเภทนิทาน นวนิยาย หรือเรื่องสั้นที่มีคำศัพท์ไม่เกินระดับความสามารถของเด็กมาให้เด็กอ่าน เป็นต้น ซึ่งอาจจะใช้ในเวลาเรียน หรือสอนเสริมในโอกาสพิเศษก็ได้
4. ในการวัดและประเมินผล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ควรใช้แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองขั้นสูงกว่าความรู้ความจำด้วย เช่น แบบทดสอบประเภทความเข้าใจ เป็นต้น และการประเมินผลประสิทธิภาพการอ่าน ควรเป็นส่วนหนึ่งของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการอ่าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่นทุกระดับชั้น และขยายกลุ่มตัวอย่างให้กว้างกว่านี้
2. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียน เช่น การสร้างเครื่องมือฝึกประสิทธิภาพการอ่านให้แก่ักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย